

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคาม
ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร

A Causal Factors of Self- Preventing Behaviors from
Threats
of Internet Users in Bangkok

ภาวิช รุจาฉันท¹ สฤชดี แผนสนิท² สมนึก เพชรช่วย³ และธนบดี ฐานะชالا⁴
Phawat Rujachan, Sarit Phaensanit, Somnuk Petchouy and Tanabodee
Tanachala

Email: Phawatrujachan@gmail.com, CHAIYOO@YAHOO.COM,
somnuk.pet2495@gmail.com, tanabodee@hotmail.com

Received: September 23, 2024. Revised: November 20, 2024. Accepted:
April 29, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 330 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.782 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

¹สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์; Faculty of Arts and Sciences, Southeast Asia University

²สังกัดนักวิจัยอิสระ; Independent Researcher

³สังกัดนักวิจัยอิสระ; Independent Researcher

⁴สังกัดนักวิจัยอิสระ; Independent Researcher

ผลวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคาม ในระดับมาก 2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร พบว่า โมเดลมีความเหมาะสมสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) แนวทางการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครคือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตควรเพิ่มความระมัดระวังในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยหลีกเลี่ยงการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เว็บบิตกกฎหมาย และต้องไม่ตั้งรหัสผ่านเหมือนกันทุกระบบ เพราะหากโดนแฮกเกอร์เจาะระบบสำเร็จแล้ว ระบบอื่น ๆ ก็อาจถูกเจาะระบบด้วยหากใช้รหัสผ่านเดียวกัน รวมถึงควรติดตามข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัย ตลอดจนไม่ส่งต่อข้อมูลที่ไม่ได้รับการยืนยันจากผู้เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ: พฤติกรรมป้องกันตนเอง ภัยคุกคาม ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

Abstract

This article aims were 1) to study of Self- Preventing Behaviors from Threats of Internet Users in Bangkok. 2) to analysis a causal factor of self-preventing behaviors from threats of internet users in Bangkok, and 3) To study guidelines of self-preventing behaviors from threats of internet users in Bangkok. The data collected by questionnaires, testing with 330 samplings who internet users in Bangkok. The research sampling was connivance sampling. The reliability value was 0.782 of the questionnaires. The statistical analyzed data were percentage, mean, standard deviation and the confirmation component analysis.

Results of the research showed that 1) Overall, self-preventing behaviors from threats of internet users were at a highest level. 2) The result of a causal factor of self-preventing behaviors from threats of internet users in Bangkok revealed that the model was congruent with the empirical data which a according of hypothesis. And 3) The guidelines of self-preventing behaviors from threats of internet users in Bangkok; The internet users should be more careful using Internet by avoiding access inappropriate or illegal websites and must not setting the same password for every system because if a hacker successfully penetrates a system, other systems may also be penetrated too. Although it should be followed up on security news and not forward information which not been confirmed to the relevant parties.

Keywords: Self-preventing behaviors, threats, internet users

บทนำ

การที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเพิ่มความสะดวกสบายให้กับชีวิตประจำวันของผู้คน แต่ขณะเดียวกันความท้าทายที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ ภัยคุกคามและอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นและมีการกระทำความผิดที่สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นตามยุคสมัย ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างมากและมีแนวโน้มจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนำมาซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการถูกคุกคามทางสื่อออนไลน์ไม่ว่าจะเป็น Facebook, Line, Twitter, Instagram เป็นต้น ซึ่งมีผู้ใช้งานเป็นจำนวนมากและหากมีการใช้งานโดยขาดความระมัดระวังในเรื่องของความปลอดภัยก็อาจจะทำให้เกิดอันตรายได้ (ศรุดา ทิพย์แสง, 2563) ปัจจุบันมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 65.7 ล้านคน เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตรายภาคระหว่างปี 2565 (ไตรมาส 1) ถึงปี 2566 (ไตรมาส 1) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกือบทุกภาค โดยในปี 2566 (ไตรมาส 1) กรุงเทพมหานคร มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ต สูงที่สุดคือ ร้อยละ 95.3 รองลงมาคือ ภาคกลาง ร้อยละ 89.9 ส่วนภาคที่ใช้ต่ำที่สุดคือ ภาคเหนือ ร้อยละ 80.6 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) รายละเอียดดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาคและเขตการปกครอง	ปี				
	2565 (ไตรมาส 1)	2565 (ไตรมาส 2)	2565 (ไตรมาส 3)	2565 (ไตรมาส 4)	2566 (ไตรมาส 1)
ทั่วราชอาณาจักร	95.2	94.6	95.0	95.3	94.7
ในเขตเทศบาล	96.3	96.0	96.3	96.6	96.0
นอกเขตเทศบาล	94.2	93.3	94.0	94.2	93.6
กรุงเทพมหานคร	97.6	97.7	97.7	97.7	97.6
กลาง	96.4	95.9	96.3	96.3	95.7
เหนือ	92.6	92.0	92.5	93.4	92.1
ตะวันออกเฉียงเหนือ	94.1	93.0	93.6	93.9	93.5
ใต้	95.1	94.3	95.0	95.4	94.8

ภาพที่ 1 แสดงผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำแนกตามภาคและเขตการปกครอง พ.ศ.2565 (ไตรมาส 1) ถึงปี 2566 (ไตรมาส 1)
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2567)

ปัจจุบันประเทศไทยนับได้ว่าเป็นศูนย์กลางของการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน ส่งผลให้มีการเดินทางเข้า-ออกประเทศของชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อการก่อการร้ายของกลุ่มต่างชาติ ซึ่งมีเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมที่ส่งผลต่อ

ระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ (กรกช วิไลลักษณ์, 2564) ที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพยายามในการสกัดกั้นและเฝ้าระวังบุคคลอันตรายที่เป็นภัยคุกคามหรือคนร้ายข้ามชาติ โดยจะสกัดกั้นไม่ให้เข้ามาในประเทศไทยและไม่ให้ใช้ประเทศไทยเป็นที่หลบซ่อนหรือเตรียมการในการกระทำความผิดข้ามชาติ ศูนย์ปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเข้าจับกุมบุคคลที่แสดงอยู่ในหมายตำรวจสากลสีแดง (Interpol red notice) ซึ่งเป็นผู้ต้องหารายสำคัญและเป็นที่ต้องการตัวของต่างประเทศ โดยสามารถติดตามจับกุมผู้ต้องหาได้ทั้งสิ้น 28 ราย เป็นผู้ต้องหาสัญชาติจีน เกาหลีใต้ อังกฤษ อิตาลี เยอรมัน เช็ก ตุรกี นิวซีแลนด์ อเมริกา และรัสเซีย มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ฆาตกรรม ยาเสพติด กฎหมายศุลกากร สื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต และการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา, 2562)

ขณะที่ประเทศไทยมีการพัฒนาด้านธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มากเท่าใด ภัยคุกคามไซเบอร์ก็เป็นภัยที่ประชาชนต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งการโจมตีระบบการขโมยข้อมูล การปลอมบัญชีโซเชียลมีเดีย และภัยคุกคามไซเบอร์อื่น ๆ นับวันยิ่งจะยิ่งทวีคูณความรวดเร็วขึ้นไปตามกาลเวลา ดังนั้น การเรียนรู้ ปรับตัว เพื่อรับมือ แก้ไข และป้องกัน จึงถือเป็นปัจจัยที่จะทำให้ธุรกิจภาคเอกชนและองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐปลอดภัยจากการจู่โจมบนโลกไซเบอร์ได้ และในปี 2024 นั้นจะเห็นว่ามีมีการนำเทคโนโลยีสาร AI และ Machine Learning มาใช้งานด้านความมั่นคงปลอดภัยอย่าง เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2565) ในภาพรวมปี 2566อาชญากรรมทางไซเบอร์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากตั้งแต่ 1 มีนาคม 2565 ถึง 30 พฤศจิกายน 2566 มีจำนวน 405,194 เรื่อง แบ่งเป็นคดีออนไลน์จำนวน 375,986 เรื่อง แยกออกเป็นคดีที่เชื่อมโยง จำนวน 178,232 เรื่อง เป็นคดีที่ไม่เชื่อมโยง จำนวน 195,754 เรื่อง รวมมูลค่าความเสียหาย 50,870,352,036 บาท ส่วนผลการอายัดบัญชีสามารถอายัดได้ 206,238 บัญชี ยอดเงินที่อายัดได้ 1,570,254,455 บาท (คารม พลพรกลาง, 2566) ซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่รุนแรงของผู้คนในสังคมเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครเพื่อเตรียมพร้อมรับมือ

จากปัญหาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า อิทธิพลของสื่อออนไลน์ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันมีความรุนแรงและขยายวงกว้างขึ้นซึ่งเป็นภัยใกล้ตัว ผู้วิจัยจึงเห็นถึงอิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร เพื่อ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 8,179,800 คน (สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ, 2567)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใน กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการโครงสร้างต้องมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 200 ตัวอย่างขึ้นไปในกรณีที่ไม่มีความซับซ้อน (Hair et al., 2014) ที่ได้กล่าวไว้ว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการใช้สถิติการวิเคราะห์พหุตัวแปร ควรมีจำนวนอย่างน้อย 5-10 เท่าของดัชนีชี้วัด และควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 200 ตัวอย่าง หรือ 5 เท่าของข้อคำถาม (Kline, 2016) ในการวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 15 ตัวแปร 66 ข้อคำถาม ขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ควรน้อยกว่า 330 ตัวอย่าง (66 ข้อคำถาม \times 5 เท่า) ถือได้ว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขในการวิเคราะห์ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 330 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แนวคิดของการคุกคาม แนวคิดการคุกคามสิทธิส่วนบุคคล และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลกระทบการสื่อสารดิจิทัล รวมถึงเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยนี้ใช้พื้นที่ในการดำเนินการวิจัยเป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยนี้เริ่มทำการศึกษาในช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนสิงหาคม 2567

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้คือ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ และโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการศึกษา รวมทั้งสร้างข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ

3.2 สร้างแบบสอบถามโดยนำข้อคำถามที่ได้พัฒนาเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งนำฉบับร่างแบบสอบถามทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยทดลอง (Try out) กับตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66-1.00 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.782

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร จนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และทำการคัดเลือกกลยุทธ์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inference statistics) เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (First order confirmatory factor analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 330 คน พบว่า ประชาชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.27 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 39.82 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 38.67 รายได้ส่วนตัว 15,0001-30,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 21.64 และพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์มากที่สุดคือ การได้รับโฆษณาที่ไม่พึงประสงค์ ร้อยละ 82.21 รองลงมา การถูกลอกให้เข้าเว็บไซต์ปลอมเพื่อกรอกข้อมูลเข้าระบบ ร้อยละ 68.37 และน้อยที่สุด การโดยขโมยข้อมูลส่วนตัว เช่น บัญชีผู้ใช้งาน รหัสผ่าน หรือข้อมูลทางการเงิน ร้อยละ 6.25 ตามลำดับ ซึ่งสรุปผลศึกษาได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.019$, S.D. = 0.752) ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.947$, S.D. = 0.515) โดยประชาชนให้ความสำคัญต่อทัศนคติด้านพฤติกรรม ($\bar{X} = 4.123$, S.D. = 0.750) รองลงมาคือ ทัศนคติด้านสติปัญญา ($\bar{X} =$

4.033, S.D. = 0.680) และน้อยที่สุดคือ ทศนคติด้านอารมณ์ (\bar{X} = 3.798, S.D. = 0.806) ตามลำดับ สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ พบว่า อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.123, S.D. = 0.750) โดยประชาชนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ อุปกรณ์ที่ใช้เชื่อมต่อสื่อออนไลน์ (\bar{X} = 4.710, S.D. = 0.573) รองลงมา ลักษณะการใช้สื่อออนไลน์ (\bar{X} = 4.173, S.D. = 0.826) และน้อยที่สุด สถานที่ใช้งานสื่อออนไลน์ (\bar{X} = 3.713, S.D. = 1.341) ตามลำดับ และพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความรู้ความเข้าใจความปลอดภัยทางไซเบอร์ พบว่า อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.798, S.D. = 0.806) โดยประชาชนให้ความสำคัญต่อความเข้าใจในการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ (\bar{X} = 4.329, S.D. = 0.866) รองลงมา ความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ (\bar{X} = 3.806, S.D. = 1.059) และน้อยที่สุด ความรู้ในการใช้งานทางไซเบอร์ (\bar{X} = 3.706, S.D. = 1.176) ตามลำดับ

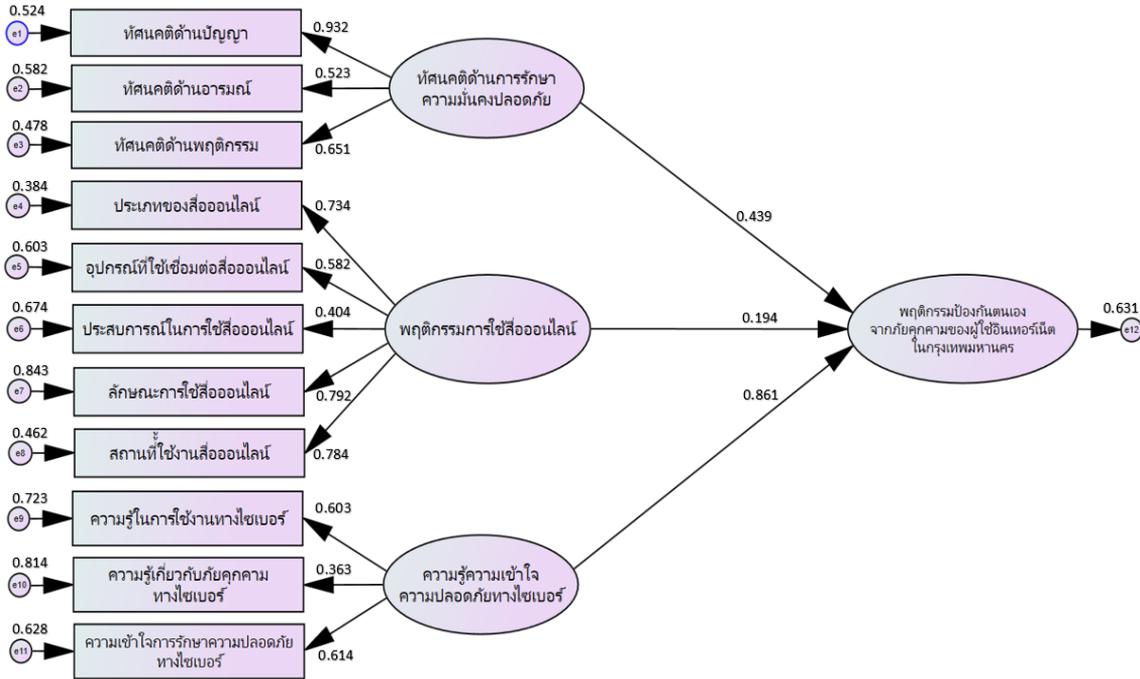
5. การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องและความกลมกลืนของปัจจัยเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีบ่งชี้ความเหมาะสมพอดี	ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลบ่งชี้
1. ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2)	141.08	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	-
2. ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p-value)	0.171	p > 0.05	ผ่านเกณฑ์
3. ค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์	1.119	$\chi^2 / df < 2.00$	ผ่านเกณฑ์
4. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดี (GFI)	0.972	GFI > 0.95	ผ่านเกณฑ์
5. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีที่ปรับแก้ (AGFI)	0.958	AGFI > 0.95	ผ่านเกณฑ์
7. ดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA)	0.016	RMSEA < 0.05	ผ่านเกณฑ์
8. ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีเชิงเปรียบเทียบ (CFI)	0.986	CFI > 0.95	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 1 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องค่า Chi-square = 141.08, $\chi^2 / df = 1.119$, p-value = 0.171, GFI = 0.972, AGFI = 0.958, RMSEA = 0.016 และ CFI = 0.986 มีความเหมาะสมสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง

ประจักษ์ โดยค่านัยสำคัญทางสถิติ (p) ค่าค่าสถิติไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถแสดงค่าสถิติจากโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 2 ดังนี้

Chi-square = 141.08, df = 126, Chi-square/df = 1.119, p = 0.171,
GFI = .972, AGFI = .958, CFI = .986, RMSEA = .016

ภาพที่ 3 ค่าสถิติของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร (โมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์)

จากภาพที่ 2 พบว่า พฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้รับอิทธิพลทางตรงมากที่สุดจากปัจจัยความรู้ความเข้าใจความปลอดภัยทางไซเบอร์ มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.861 รองลงมาคือ ปัจจัยทัศนคติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ส่งอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.439 และน้อยที่สุดพบว่า ปัจจัยพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ส่งอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.194 ตาลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.019) เป็นเพราะว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครต่างก็หันมาให้ความสนใจกับเรื่องความปลอดภัยทางไซเบอร์มากขึ้น โดยให้ความสำคัญต่อการป้องกันและรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวจากบุคคลที่สามโดยไม่ได้รับอนุญาต ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ วิทวัส สุขชีพ (2566) ศึกษาเรื่อง การตระหนักรู้ถึงภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ของผู้ใช้งาน พบว่า มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามและอาชญากรรมทางไซเบอร์ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อิศรียา ปาริชาติกานนท์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า พฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตของนิสิต อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยทัศนคติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.947) เป็นเพราะว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครมีทัศนคติที่ให้ความสำคัญต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีและพื้นที่ไซเบอร์เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และทราบดีว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดีย่อมมีความเสี่ยงในการถูกโจมตีทางไซเบอร์ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ สุนิ ประจิจิตร (2565) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่พบว่า ทัศนคติและความคิดเห็นต่อผลกระทบของสื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ณิชกุล เสนาวงษ์ (2564) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของคนเจนเนอเรชั่นแซดในยุคนิว นอร์มัล ในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของคนเจนเนอเรชั่นแซด ด้านทัศนคติต่อการใช้งาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.123) เป็นเพราะว่า

ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครเห็นว่าสื่อออนไลน์กลายเป็นสื่อหลักในการสื่อสาร เพราะมีต้นทุนที่ต่ำ และมีความสะดวกในการสื่อสาร อีกทั้งมีการใช้สื่อออนไลน์ในเชิงพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ตระหนักถึงภัยอันตรายและความเสี่ยงหลากหลายรูปแบบจากการใช้สื่อออนไลน์ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ ปัญจพร เกื้อนุ้ย (2565) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียน โรงเรียนช่างกลประชาณุกุล จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี

พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในภาพรวมในระดับมาก และสอดคล้องกับ สุณี ประจิจิตร (2565) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ที่พบว่า พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยความรู้ความเข้าใจความปลอดภัยทางไซเบอร์ พบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.798) เป็นเพราะว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยความปลอดภัยเป็นอย่างดี โดยสามารถควบคุมพฤติกรรมการใช้งานของตนเองได้จากการตั้งค่าระบบความปลอดภัย และรู้จักการใช้งาน Function ของสื่อสังคมออนไลน์ รู้จัดการจำกัดประเภทของข้อมูล รวมถึงการคัดกรองกลุ่มเพื่อน เป็นต้น โดยผลการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณิชารัศม์ ลิมนพเทวินทร์ (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยพยากรณ์ด้านพฤติกรรมการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ด้านพฤติกรรมความเสี่ยงต่อการโดนโจรกรรมข้อมูลและด้านความรู้เท่าทันสื่อกับความปลอดภัยบนโลกไซเบอร์ของกลุ่ม Generation Y ที่พบว่า คน Gen Y ส่วนใหญ่มีระดับความรู้เท่าทันสื่ออยู่ในเกณฑ์ดีทุกระดับ เพราะหลักๆแล้ว เป็นคนที่มักจะคิดก่อนโพสต์ ก่อนแชร์ข้อมูลใด ๆ อยู่เสมอด้วยเพราะรู้ดีถึงอันตรายและความเสี่ยงจากการโพสต์ข้อมูลส่วนตัวบนสื่อสังคมออนไลน์ และสอดคล้องกับ ปัญญา เกื้อนัย (2565) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนวังกลางประชานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในภาพรวมในระดับมาก

2. ผลตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร มีค่าดัชนีความสอดคล้องค่า Chi-square = 141.08, Chi-square/df = 1.119, df = 126, p-value = 0.171, GFI = 0.972, AGFI = 0.958, CFI = 0.986, RMR = 0.016 และ RMSEA = 0.040 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปได้ว่า องค์กรประกอบโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับปัจจัยทัศนคติการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ปัจจัยพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ และปัจจัยความรู้ความเข้าใจความปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยปัจจัยพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยความรู้ความเข้าใจความปลอดภัยทางไซเบอร์ ซึ่งมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.861 รองลงมา ปัจจัยพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยทัศนคติการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ซึ่งมีขนาดอิทธิพล

เท่ากับ 0.439 และพบว่า ปัจจัยพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลทางตรงจากปัจจัยพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.194 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครต่างก็ให้ความสำคัญกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์แตกต่างกัน โดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตก็มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภัยคุกคามที่มีอยู่ในสื่อสังคมออนไลน์ จึงให้ความสำคัญต่อการป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลส่วนตัวและการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลจากผู้ไม่มีสิทธิ์ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ อิศรียา ปาวิชาติกานนท์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่พบว่า แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยที่พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตได้รับอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมจากตัวแปรทุนทางจิตวิทยาผ่านตัวแปรการรับรู้ความรุนแรงของภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ต และได้รับอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมจากตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมผ่านตัวแปรมารยาทบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งตัวแปรทั้งหมดร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตได้ร้อยละ 58.6 และสอดคล้องกับ ชรินทร์ทิพย์ อะถาพัฒน์ (2563) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันของประชากรในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันของประชากรในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับ นิชกุล เสนาวงษ์ (2564) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของคนเจนเนอเรชันแซดในยุค New Normal ในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปัจจัยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ ปัจจัยด้านการเข้าใจง่ายในการทำงาน และปัจจัยด้านทัศนคติต่อการใช้งานสื่อออนไลน์ มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. แนวทางการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากผลการศึกษาเชิงปริมาณที่ศึกษาถึงพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร สามารถเสนอแนวทางในการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

3.1 ควรเพิ่มความระมัดระวังในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยหลีกเลี่ยงการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เว็บไซต์กฎหมาย ไม่คลิกไฟล์แนบจากผู้อื่นกรณีที่ไม่ได้ตกลงกันหรือไม่รู้จักกันมาก่อน

3.2 ควรเพิ่มระดับความระวังความเสี่ยงจากการเปิดไฟล์ผ่านโปรแกรมแชตต่างๆ หรือช่องทาง Social Media เพื่อหลีกเลี่ยงการติดมัลแวร์ ซึ่งมัลแวร์มักจะแนบมากับไฟล์แนบและทาง Social Network เพิ่มมากขึ้น

3.3 ในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตต้องไม่ตั้งรหัสผ่านเหมือนกันทุกระบบ เพราะหากโดนแฮกเกอร์เจาะระบบสำเร็จแล้ว ระบบอื่น ๆ ก็อาจถูกเจาะระบบด้วยหากใช้รหัสผ่านเดียวกัน

3.4 ควรติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยและอ่านพิจารณาข้อมูลก่อนการแชร์ต่อ ตลอดจนไม่ส่งต่อข้อมูลที่ไม่ได้รับการยืนยันจากผู้เกี่ยวข้อง

3.5 ควรเพิ่มความปลอดภัยในการเข้าใช้งานระบบนอกเหนือจากรหัสผ่าน ตัวอย่างเช่น ระบบอาจขอให้ผู้ใช้ป้อนรหัสที่ส่งไปยังอีเมล, SMS หรือ App Authentication ที่ใช้คู่กับการป้อนรหัสผ่าน ซึ่งจะช่วยป้องกันการเข้าถึงบัญชีโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ในกรณีที่รหัสผ่านเกิดหลุดออกไป

3.6 ควรระมัดระวังตัวในการดาวน์โหลดไฟล์จากเว็บไซต์ต่างๆ ที่ไม่คุ้นเคย และสแกนไวรัสไฟล์ที่ดาวน์โหลดมาก่อนทำการเปิดทุกครั้งให้เป็นประจำเสมอ

ซึ่งแนวทางการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานครในช่วงต้น มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อิศรียา ปาริชาติกานนท์ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้เสนอแนะทางไว้ว่า ควรให้ความสำคัญต่อการปลูกฝังให้นิสิตมีคุณลักษณะดังกล่าวเพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถเผชิญต่อภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตและสามารถตอบสนองต่อภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับ สุณิสา รื่นมาลี (2563) ศึกษาเรื่อง ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในสังคมสูงวัยของไทย ที่ได้เสนอแนะทางไว้ว่า การให้ความรู้กับผู้สูงอายุเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมนับว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากทั้งภาครัฐและ ภาคเอกชน หรือแม้แต่ครอบครัวควรจะต้องเข้ามามีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้สูงอายุไม่เช่นนั้นผู้สูงอายุจะเป็นกลุ่มเสี่ยงอย่างมากต่อภัยทางไซเบอร์ที่มีอยู่ในโลกที่มีการเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาพบได้ว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความตระหนักรู้ถึงภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ โดยสามารถนำผลจากการวิจัย ไปต่อยอดเพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อป้องกันภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ที่

สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันตามรูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเพื่อให้ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตรู้เท่าทันและป้องกันตนเองได้ ก่อนที่จะเกิดความไม่ปลอดภัยกับชีวิตและทรัพย์สิน และเพื่อให้สามารถป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ในทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานรัฐควรมีนโยบายเน้นบทลงโทษในการกระทำความผิดฐานความผิดฐานฉ้อโกงเกี่ยวกับการหลอกลวงแก๊งคอลเซ็นเตอร์ให้เป็นความผิดอาญาแผ่นดินที่ไม่สามารถยอมความได้
2. ภาครัฐควรมีนโยบายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และกองทัพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกแบบระบบเตือนภัยและเตรียมพร้อมรับมือกับความเสี่ยงไซเบอร์
3. ภาครัฐควรมีนโยบายด้านมาตรการทางกฎหมายที่ใช้ป้องกันแก๊งคอลเซ็นเตอร์เพื่อที่จะช่วยบรรเทาความเสียหายให้กับประชาชนมากกว่าการเน้นการปราบปราม
4. ภาครัฐควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากแก๊งคอลเซ็นเตอร์มักใช้หมายเลขโทรศัพท์ที่ผิดกฎหมาย โดยใช้เทคโนโลยีในการแปลงหมายเลขและแอบอ้างเป็นหน่วยงานหรือบุคคลที่น่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตควรติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวของไวรัสต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
2. หน่วยงานภาครัฐควรมีการประชาสัมพันธ์สร้างความตระหนักรู้ให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับภัยทางสื่อออนไลน์เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อของกลุ่มมิจฉาชีพออนไลน์/แก๊งคอลเซ็นเตอร์
3. หน่วยงานภาครัฐควรพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพของบุคลากรของรัฐให้มีความรู้ความสามารถเท่าทันภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ต
4. หน่วยงานภาครัฐควรมีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชน
5. หน่วยงานภาครัฐควรนำเสนอโทษของการใช้สื่อออนไลน์ในทางที่ผิด เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบที่ตามมาจากการใช้สื่อออนไลน์อย่างไม่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดสังคมที่ดีในสื่อออนไลน์และการเตรียมตัวรับมือจากภัยคุกคามทางสื่อออนไลน์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาด้วยรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เช่น การ สัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเก็บข้อมูลและ รายละเอียดเชิงลึกเพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการป้องกันตนเองจากภัยคุกคามของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กรกช วิไลลักษณ์. (2564). **สงครามไซเบอร์และพัฒนาการปฏิบัติการไซเบอร์ในอนาคต**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.)
- คารม พลพรกลาง. (2566). **สถิติแจ้งความออนไลน์**. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 5 สิงหาคม 2567 จาก <https://nbt2hd.prd.go.th/th/content/category/detail/id/2153/iid/239294>
- ฉัตรชัย ศรีเมืองกาญจนา. (2562). **อาชญากรรมข้ามชาติกับความมั่นคงของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ชรินทร์ทิพย์ อะถาพัฒน์. (2563). **พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในชีวิตประจำวันของประชากรในกรุงเทพมหานคร**. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 25 สิงหาคม 2567 จาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin10/6314154122.pdf>
- ณิชกุล เสนาวงษ์. (2564). **การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของคนเจนเนอเรชั่นแซตในยุค New Normal ในกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการตลาด. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ณิชารัศม์ ลิมปนเทวินทร์. (2562). **ปัจจัยพยากรณ์ด้านพฤติกรรมการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ ด้านพฤติกรรมความเสี่ยงต่อการโดนโจรกรรมข้อมูลและด้านความรู้เท่าทันสื่อกับความปลอดภัยบนโลกไซเบอร์ของกลุ่ม Generation Y**. **วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรม ปีที่ 6 ฉบับที่ 1(ม.ค. – มิ.ย.2562), 37-54.**
- ปัญจพร เกื้อนุ้ย. (2565). **พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนช่างกลางประชาชนุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช**. **วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 6 (มิถุนายน 2565), 198-211.**

- วิทวัส สุขชีพ. (2566). การตระหนักรู้ถึงภัยคุกคามและอาชญากรรมไซเบอร์ของผู้ใช้งาน. *Industrial Technology Journal* ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2566, 17-30.
- ศรุดา ทิพย์แสง. (2563). *แนวโน้มความปลอดภัยทางไซเบอร์ ปี 2019*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุนิ ประจิตร์. (2565). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. *International Journal of Innovative Science and Research Technology* ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2567), 1-12.
- สุนิสา รื่นมาลี. (2563). ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในสังคมสูงวัยของไทย. *วารสารอาชญาวิทยาและสังคมศาสตร์* ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2563), 31-47.
- สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ. (2567). *สถิติภัยคุกคามทางไซเบอร์ประจำปี พ.ศ. 2566*. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 25 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.ncsa.or.th/service-statistics.html>
- สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ. (2567). *ข้อมูลผู้ใช้อินเทอร์เน็ต*. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 30 กรกฎาคม 2567 จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/survey_detail/2023/20230913093840_23932.pdf
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2565). *การสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2565*. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 30 กรกฎาคม 2567 จาก <https://www.etda.or.th/th/Our-Service/statistics-and-information.aspx>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567). *การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2566 (ไตรมาส 1)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- อิสริยา ปารีชาติกานนท์. (2560). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันตนเองจากภัยคุกคามทางอินเทอร์เน็ตของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว* ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560, 77-92.
- Hair, J. F. (Jr.), Hult, G. T. M., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2014). *A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM)*. California, CA: Sage Publications

Kline. (2016). **Principle and Practice of Structural Equation Modeling.**
New York: The Guilford Press.